

Felsefe Cinayetleri

Çağatay Yaşmut

BİRİNCİ BÖLÜM

1

Ocak ayının ilk pazartesi gecesi idi. İstanbul'da bu kış çok sert geçiyordu. Kar yağmıyordu ama dondurucu bir soğuk vardı. Gün boyunca yağın şiddetli yağmur şehrin canına okumuştı. Haberlerde yağmurun zaman zaman sulu kar şeklinde tüm hafta boyunca devam edeceği söyleniyordu. Saat dokuz buçuğu gösterirken herkes çoktan sıcak evlerine çekilmişti. Bir tek Kalamış Caddesi'ndeki tek el bayisi açıktı ve saat ondan sonra içki satışı yasak olduğu için müdavimler dükkâna dolmuştu.

Fındık beş yaşında, sarı tüylerinin üzerinde kahverengi benekleri olan bir sokak köpeğiydi. Uzun gövdesi, kısa bacaklarıyla sosise benziyordu. Birinde küpe olan kulakları sarkık, uzun burnu siyah, kaşları düşük ve gözleri hep hüzünlü bakardı. Beş yıldır aynı mahallede yaşıyordu ve mahalledeki hayvanseverlerin ona aldığı kulübede yeni doğurduğu altı tane tatlı mı tatlı, şirin mi şirin yavrusunu emziriyordu. Kuru mamayla beslenmesine rağmen caddenin karşısındaki apartmanın giriş katında oturan yaşlı teyzenin onun için hazırladığı haşlanmış et ziyafetini kaçırmamak için her gece caddenin karşısına geçmesi gerekiyordu. O gece yavrularını emzirdikten sonra yine caddenin kenarına geldi. Soğuktan tir tir titriyor, geçen araçların üzerine sıçrattığı sular onu hem üsütüyor hem de ürkütüyordu. Karşıya geçerken otomobillere dikkat etmesini öğrenmişti. Araçların seyrekleştiği anda kendini caddeye attı ama cipi fark edemedi. Çarpma-

nın etkisiyle havaya uçup kaldırıma düştü. Can havliyle ve korkuyla yalpalayarak kulübesine doğru koştu, yavrularının yanına geldiğinde gücü tükenmişti. Yavrular annelerinin başına üşüştü, memelerine saldırdılar. O hüzünlü gözleri yavrularına son kez baktı.

Siyah Range Rover homurdanarak Kalamış Caddesi'nde orta şeritte yoluna devam etti. Direksiyondaki kişinin adı Şefik'ti. Cipte tek başınaydı. Kardeşini telefonla ararken çarpmıştı köpeğe. "Ulan nereden çıktı bu it, kesin tampon yamulmuştur" diye söylendi. Durmak bir yana, dikiz aynasından köpeğe bakmadı bile. Purosundan koca bir nefes çekti.

Kardeşinin sesini işitince, "Az önce müsteşarla görüştüm Tayfun, yarın beni Ankara'ya bekliyor, şu Ataköy'deki arazi işinin şartlarını görüşeceğiz" dedi.

"Aman derim abi, o araziyi kaçırmayalım, başkasına vermesinler."

"Hele bir versinler, Bakan'a kadar çıkarım. Ataşehir'deki arazinin ihalesinden boşuna mı çekildik!"

"Özellikle bunu söyle abi, yan çizmesinler."

"Merak etme sen. Sözünü aldık. Oradaki rantı kimseye bırakmayız. Yamuk yapamazlar bana. Yatay yapılaşma, ön görünüm falan dinlemem."

"Onlar zaten halka reklamlar abi."

Dalyan'daki trafik ışıkları kırmızıya döndü, Şefik durmadı, Fenerbahçe tarafından gelen araçların kornaları ortalığı inletti. Şefik oralı olmadı.

"Aynen öyle. Bana istediğim ek imarı verecekler. Topu topu üç emsal istiyorum. Lamı cimi yok. Sonuçta kazanç hepimizin. Herkesin payı var. Anlıyorsun işte."

Purodan bir nefes daha.

"Anlamam mı abi! On iki yıldır yapmadığımız iş kalmadı. Abilerimiz bizi gördü, biz onları... Kimse bize yamuk

yapamaz. Şu işi alıp bu parası bol, aklı kıt millete bir kez daha iyi bir gömelim de!” diyerek gevrek bir kahkaha patlattı.

“O arada yeni başlayacak mega projelerin birini de kapatırsak, var ya...”

“Sorma abi. Yurtdışı kredili, kullanıcı sayısı garantili, mezara kadar dövizle çarpı on kat ödemeli. En güzeli de devlet senin kefilin. Var mı abi bu dünyada daha ötesi?”

“Sırada o var Tayfun. Rantın dibi. Sıfır risk, bol ve sürekli kazanç.”

“Artık havuzdaki en büyük yırtıcılardan biri oluruz abi.”

“Merak etme oğlum. Paraları çuvala tartarak sayacağız. Kamyonla nakledeceğiz. Vergisini doğru kişilere ödediğimiz sürece bu dünyada rahatız.”

Bir an durdu. Sonra devam etti.

“Öteki tarafı da nasıl olsa yat kalk yapıp namazla, başkalarının yanında yemeden oruçla falan hallediyoruz.”

İkisi de karşılıklı kahkahayı bastılar.

“Yarın iyi haberlerini bekliyorum abi. Neredesin şimdi, eve mi gidiyorsun?”

“Yok be oğlum, Elif’e gidiyorum. Bizimkinin haberi yok ha! Nazan’a bu gece yola çıkacağımı söyledim. Sorarsa ağzından bir şey kaçırma.”

“Kaçırır mıyım abi, sen merak etme. Abi ya, hiç değilse şu aralar yanına bir koruma alsaydın. Yarın Ankara’ya gidiyorsun, aklım sende kalacak.”

“Benim korumam belimde Tayfun. Endişe etme.”

Range Rover Dalyan’daki İş Bankası bloklarının önünden geçerek Cemil Topuzlu Caddesi’nde yoluna devam etti. Sağda Makro marketi, solda Beyaz Fırın’ı geride bırakarak ağır ağır ilerlemesini sürdürdü.

Şefik purosundan yine koca bir nefes çekti, dumanı keyifle boca etti. Başka bir numara çevirdi. Karşı taraftan şuh bir kadın sesi işitildi.

“Sevgilim.”

“Birazdan sendeyim. Soyun, gir yatağa.”

“Şu anda yatakta çıplak ve ateşler içinde seni bekliyorum.”

“Kaltaksın kızım sen!” Sırıtarak telefonu kapattı.

Şefik, Büyük Kulüp’ün yanındaki Prof. Dr. Haluk Tezozar Sokağı’na sinyal vermeden ve yolcu tarafındaki yan aynaya bakma gereği görmeden sapınca bir motosikletli kaldırım ile cipin arasına sıkışmaktan son anda kurtuldu. Sürücüsü kornaya bastı, sövdü.

Kentsel dönüşümden dolayı eski binaların yıkılarak yerlerine milyonlarca lira değerinde yenilerinin kondurulacağı için şantiye alanına dönmüş bu ıssız sokak, Caddebostan sahilindeki yürüyüş yoluna çıkıyordu. Çağla Apartmanı’nın önüne park etti. Şefik elli beş yaşında, irikıyım, kır saçlı, alnı geniş, beyaz tenli, yeşil gözlü, servetinin boyutu ve arkasına aldığı güçler sayesinde bütün dünyanın kendi etrafında döndüğünden emin, kasıntı bir adamdı. Cipten inince pantolonunu kemerinden çekerek az önce sevgilisiyle konuşmasıyla büyüyen çükünü donuna yerleştirdi, cipi kilitledi, purosunu elinde ön tampa baktı, hafif göçmüş tampondaki sarı kılları görünce, köpeğe, “Orospu çocuğu it!” diye küfretti. Biten purosunu sokağa fırlattı. Apartmanın bahçe kapısından girerken uzun boylu, zayıf, siyah kabanlı ve kapüşonlu, sırt çantalı, elleri cebinde gençten bir adam yanında durdu.

“Bir bakar mısınız?” dedi adam.

Şefik kuşkuyla adamın yüzüne baktı ama efendi ifadesini görünce, elini belindeki silaha götürmekten vazgeçti.

“Ne istiyorsun?”

“Eline bulaşmış kanları temizleyebildin mi?”

“Ne kanı lan!” diye gürlledi Şefik.

Adam cebinden bir tabanca çıkardı. Şefik belindeki tabancaya uzanırken silah ateşlendi. Kurşun Şefik’in göğ-

---

süne isabet ederek o koca gövdeyi yere serdi. Kapüşonlu adam yerde hırıltılar çıkararak titreyen ve şaşkın gözlerle ona bakan Şefik'in başına bir el daha ateş etti.

Birini seçip tarif edilemeyecek kadar karanlıktı sokak. Kapüşonlu adam sahil tarafına doğru uzaklaştı. Hiç kimse ateş edeni görmemişti.